

Sajtó- és Tájékoztatási Osztály

48/09. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

2009. június 4.

A Bíróság C-22/08. és C-23/08. sz. egyesített ügyekben hozott ítélete

Vatsouras és Koupatantze kontra ARGE Nürnberg 900

**AZON ÁLLÁSKERESŐ, AKI TÉNYLEGES KAPCSOLATOT LÉTESÍTETT
VALAMELY TAGÁLLAM MUNKAERŐPIACÁVAL JOGOSULT AZ ÁLLÁSHOZ
VALÓ HOZZÁFÉRÉST MEGKÖNNYÍTŐ PÉNZBENI ELLÁTÁSRA**

A nemzeti jogalkotó általi minősítésétől függetlenül az ilyen ellátás nem olyan „szociális segély”, amelyet a tagállamok megtagadhatnak az álláskeresőktől.

A Sozialgericht Nürnberg annak lehetőségéről kérdezte a Bíróságot, hogy kizárhatóak-e más tagállamok álláskeresői bizonyos pénzbeni ellátásokból. E kérdés két görög állampolgár és az Arbeitsgemeinschaft (ARGE) Nürnberg 900 (Nürnberg város munkaügyi központja) között folyamatban levő jogviták keretében merült fel, amelyek tárgya az álláskeresők számára korábban nyújtott alapellátások megszüntetése volt.

A Sozialgericht úgy találta, hogy a két felperes a releváns időszakban nem volt jogosult igénybe venni a „munkavállalók” számára meghatározott sajátos garanciákat, mivel az első felperes, A. Vatsouras által „rövid ideig” folytatott „csekély mértékű” kereső tevékenység „megélhetését nem biztosította”, és a J. Koupatantze által folytatott kereső tevékenység „alig tartott egy hónapnál tovább”. Márpedig az Unió polgárainak szabad mozgásáról szóló közösségi irányelv¹ szerint egy tagállam nem köteles szociális segílyt biztosítani a gazdaságilag nem aktív személyek számára. A Sozialgericht azonban megkérdőjelezi e rendelkezésnek az egyenlő bánásmód közösségi jog által biztosított elvével való összeegyeztethetőségét.

Mai napon hozott ítéletében a Bíróság először is arra kéri fel a Sozialgericht-et, hogy a felperesek helyzetét a munkavállalói minőségre vonatkozó ítélkezési gyakorlatának fényében vizsgálja meg. Ugyanis – függetlenül a díjazás korlátozott mivoltától és a kereső tevékenység rövid időtartamától – nem zárható ki, hogy a szóban forgó munkaviszony átfogó értékelését követően a nemzeti hatóságok e tevékenységet ténylegesnek és valósnak találják, amely ekképpen lehetővé teszi a tevékenység végzőjének „munkavállalóként” történő minősítését.

¹ Az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról szóló, 2004. április 29 i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 158., 77. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 5. kötet, 46. o.; helyesbítések: HL 2004., L 229., 35. o., HL L 197., 34. o., HL 2007., L 204., 28. o.; a helyesbítések nem érintik a magyar változatot) 24. cikkének (2) bekezdése.

Amennyiben a Sozialgericht megállapítaná A. Vatsouras és J. Koupatantze munkavállalói minőségét, ez utóbbiak az állásuk elvesztését követően legalább hat hónapon át jogosultak lettek volna a kért ellátásokra a szóban forgó irányelv alapján².

Ezt követően a Bíróság megvizsgálta a szociális segély megtagadásának lehetőségét a munkavállalónak nem minősülő álláskeresők esetében. E tekintetben emlékeztet arra, hogy tekintettel az uniós polgárság bevezetésére, az álláskeresőkre az egyenlő bánásmód jogát kell alkalmazni a munkaerőpiachoz való hozzáférés megkönnyítésére irányuló pénzbeli ellátás igénylése esetén.

Jogszerű ugyanakkor a tagállam részéről, hogy csak azon álláskeresőknek nyújtja ezen ellátást, akik tényleges kapcsolatot létesítettek ezen állam munkaerőpiacával. Ilyen kapcsolat fennállása többek között akkor állapítható meg, ha a szóban forgó személy ésszerű hosszúságú időn keresztül ténylegesen és valóságosan állást keresett a szóban forgó állam területén.

Következésképpen az Unió azon polgárai, akik tényleges kapcsolatba kerültek egy másik tagállam munkaerőpiacával, igénybe vehetik a munkaerőpiachoz való hozzáférés megkönnyítésére irányuló pénzbeli ellátást, függetlenül annak a nemzeti jogalkotó általi minősítésétől.

Az illetékes nemzeti hatóságok, és adott esetben a nemzeti bíróságok feladata nem csupán a munkaerőpiacra fennálló tényleges kapcsolat megállapítása, hanem az említett ellátás alkotóelemeinek elemzése is. Az ellátás célját az eredményének, és nem formális szerkezetének alapján kell vizsgálni.

A Bíróság rámutat, hogy az olyan feltétel, mint amelyet Németországban az álláskeresők számára biztosított alapellátás tekintetében meghatároztak, és amelynek értelmében az érintettek keresőképesnek kell lennie, arra utaló ténykörülmeny lehet, hogy az ellátás célja az álláshoz való hozzáférés megkönnyítése.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

Elérhető nyelvek: ES CS DA DE EL EN FR IT HU NL PL PT SK SV

Az ítélet teljes szövege megtalálható a Bíróság honlapján.

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=HU&Submit=rechercher&numaff=C-22/08>

Az ítéletek szövege általában a kihirdetés napján közép-európai idő szerinti 12 órától megtekinthető.

További tájékoztatásért forduljon dr. Lehóczki Balázshoz.

Tel: (00352) 4303 5499 Fax: (00352) 4303 2028

² A 2004/38/EK irányelv 7. cikke (3) bekezdésének c) pontja.